

ת"פ 62364/03/15 - מדינת ישראל נגד יוסף אל שיח

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 62364-03-15 מדינת ישראל נ' אל שיח(עציר)
בפני כב' השופטת אליאנא דניאלי

המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם יוסף אל שיח

הכרעת דין

פתח דבר

1. הנאשם מואשם בכך שבתאריך 26.3.15 בשעה 14:55 לערך, ברחוב יבנה 21 בפתח תקווה, פרץ לרכבו של אמנון חתוקה (להלן: "המתלונן") בכך שפתח את דלת הנהג, הכניס לתוך הרכב את פלג גופו העליון, ונטל את ארנק המתלונן אשר היה מתחת לכיסא הנהג.

נטען כי הארנק הכיל כ-4,000 ₪, כרטיסי אשראי, תעודת זהות וכרטיסים נוספים.

עוד נטען כי באותה העת שהה הנאשם בישראל שלא כדין.

2. בשל המעשים המתוארים, מואשם הנאשם בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, בניגוד לסעיף 413 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), גניבה מרכב בניגוד לסעיף 413ד(א) לחוק, וכניסה לישראל שלא כדין בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב-1952.

3. בתשובתו לאישום טען הנאשם כי הוא עובד אצל המתלונן וכי היה ביניהם ויכוח לגבי שכרו היומי. הוא טען כי ביום האירוע ניגש מספר פעמים לרכב ונטל ממנו חפצים ברשות, שכן מדובר ברכב עבודה. הנאשם הודה כי שהה בישראל באותן הנסיבות שלא כדין.

4. בבית המשפט העיד המתלונן והוגשו ראיות התביעה בהסכמה.

מטעם ההגנה העיד הנאשם לבדו.

עמוד 1

דין והכרעה

5. לאחר ששמעתי את העדים ובחנתי את הראיות, שוכנעתי כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר את המיוחס לנאשם, ולהלן נימוקיי.

6. **העד העיקרי מטעם המאשימה הינו כאמור המתלונן**, אשר העיד כי הוא קבלן בניין והבעלים של 4 בתים המצויים במתחם ברחוב יבנה בפתח תקווה.

הוא העיד כי הרכב הנדון משמש אותו בעבודתו וכי הוא מאחסן ברכב זה כלי עבודה ושומר אותם מאחורי הכיסאות. לדבריו, רק הוא בעל הגישה לרכב.

המתלונן אישר כי הוא מכיר את הנאשם שנים רבות, אך עמד על כך שהנאשם לא עבד אצלו באופן קבוע וכי מעולם לא אפשר לו לנהוג ברכב. לדבריו, עקב ההיכרות הארוכה הוא מאפשר לנאשם להיכנס לחצרו. כן העיד כי הנאשם, הדובר עברית רהוטה, אמר לו כי הוא מתגורר בכפר קאסם.

ביום האירוע חיכה הנאשם לשכנתו של המתלונן, וביקש ממנו הלוואה. המתלונן השיב שייתן לו 100 ₪ בתמורה להעברת קרשים במתחם, וכך היה. לאחר שנתן לו את הכסף העיד כי הנאשם החליף את בגדיו. הוא עצמו נכנס אל הבית ולא שם לב למעשי הנאשם. בהמשך, כאשר נסע למלא דלק במכוניתו הבחין כי הארנק, אותו הניח מתחת לכיסא, אינו נמצא. המתלונן עמד על כך כי שם את הארנק מתחת לכסא לאחר שנתן לנאשם את הכסף, וכי בארנק היה כסף במזומן, המחאות ומסמכים חשובים.

תחילה סבר כי התבלבל, וחיפש את הארנק במשרדו, ומשלא מצאו, בדק את מצלמות האבטחה וראה את הנאשם מנסה לפתוח את הדלתות הנעולות, פותח את דלת הנהג, מתכופף, ובהמשך סוגר את הדלת ומסתלק.

באשר לטענת הנאשם כי המתלונן ביקש ממנו להביא כלי עבודה מהרכב, טען כי אינו מרשה להתקרב לרכב וכי מעולם לא ביקש זאת ממנו. הוא הוסיף כי ככלל הרכב נעול, אולם באותו היום התקלקל השלט.

בחקירה נגדית הכחיש המתלונן את הטענה כי מצבו הכלכלי אינו טוב. הוא הסביר כי בזמן האחרון אינו עובד בעבודה קבועה, וחזיק את טענתו כי הוא מחזיק בארנקו שיקים כאשר הציג שיק אשר לדבריו נתנה לו דיירת לפני מספר חודשים. המתלונן שב ואישר כי הנאשם הכיר היטב אותו ואת בני משפחתו.

7. **מצאתי כי המתלונן דייק בדבריו. הוא עמד על כך כי לא נתן את הכסף לנאשם על יד הרכב, כדי שזה לא ידע היכן הוא מניח את הארנק, ומנגד עמד בבירור על כך כי הניח את הארנק מתחת לכיסא הנהג, לאחר שנתן לנאשם 100 ₪.**

8. במהלך עדותו של המתלונן, הוגש דיסק המתעד את מעשי הנאשם ברכב (ת/1).

צפייה בדיסק מלמדת כי הנאשם מתקרב מאחור אל הרכב, ומנסה תחילה לפתוח את שתי דלתותיו מצד ימין.

משלא הצליח, הקיף את הרכב, ניסה לפתוח את הדלת האחורית, ובהמשך פתח את דלת הנהג.

הנאשם נראה מתכופף, ובהמשך כורע כך שגופו נעלם למשך מספר שניות ומוסתר על ידי דלת הנהג הפתוחה. לאחר מספר שניות, מתרומם הנאשם, סוגר את הדלת וצועד לכיוון המצלמה, כלומר מתרחק מהרכב לכיוון ההפוך מהכיוון ממנו הגיע. הוא אינו נראה מחזיק חפצים בידיו בעת ההגעה אל הרכב ובעוזבו את המקום.

9. עוד הוגשו במסגרת פרשת התביעה זכ"ד (ת/5), ממנו עולה כי השוטר ברק צברי העתיק לדיסק און קי את סרטון האירוע, תעודת עובד ציבור המלמדת כי לנאשם לא היה אישור שהיה בארץ במועד האירוע (ת/7), והודעות הנאשם.

10. **בהודעת הנאשם מתאריך 26.3.15 (ת/2)**, הכחיש הנאשם את הטענות בדבר הגניבה. הוא טען כי הוא מכיר את המתלון זמן רב, אולם לדבריו לא עבד אצלו זמן רב, קודם ליום האירוע, בו שב ועבד עבורו. הוא הכחיש כי פתח את הרכב, והכחיש כי נכנס לרכב ללא אישור. בהמשך אישר כי לקח כלים מהרכב, וכי הדבר נעשה באישורו של המתלון. לדבריו המתלון שילם לו בסיום אותו יום 300 ₪. כן אישר הנאשם את טענת המתלון כי המתלון לא ידע כי הוא שוהה בלתי חוקי, שכן אמר לו כי הוא גר בכפר קאסם. לדבריו, המתלון אף ביקש ממנו תעודה, אולם הנאשם לא הציג בפניו תעודה מזהה.

בהודעתו מתאריך 29.3.15 (ת/3), טען כי בסמוך לשעה 12:30 לקח מהרכב באישור המתלון מפתח כדי לנסות לפרק עגלה, משלא התאים המפתח חיפש ברכב כלי אחר המתאים לפירוק, וכי בשעה 13:30 הורה לו המתלון להחזיר מסור חשמלי אל הרכב.

לדבריו, החל משעה זו לא נכנס אל הרכב. כאשר הוצג לו הסרטון בו הוא נראה פותח את הרכב בסמוך לשעה 15:00 טען כי אולי חיפש מפתח. כן טען כי האוטו נעול כל הזמן וכי המתלון פותח אותו עם שלט.

כאשר הוצגה לו פתיחת דלת הנהג על ידו, טען כי אולי חיפש משהו, אולם לא מצא דבר.

כאשר נשאל מדוע התכופף מתחת לכיסא הנהג, השיב כי אולי היה לו משהו ברגל, ואולי נפל לו משהו.

11. **בבית המשפט** טען הנאשם כי הוא עובד אצל המתלון כ-18 שנים תמורת שכר יומי של 350 ₪. הוא טען כי גם ביום האירוע עבד אצל המתלון, תחילה בנווה נאמן ואז חזרו השניים אל מקום האירוע, ובסיום היום שילם לו המתלון 300 ₪. לדבריו, פנה לעבוד אצל שכנתו של המתלון, וקיבל ממנו אישור לקחת כלים מהרכב לשם ביצוע העבודה.

הוא טען כי הרכב משמש כמחסן כלים וכי הוא נוהג באופן חופשי לחפש בו כלים. כן טען כי הבית בו עבד נמצא משמאל לרכב, הכיוון ממנו הוא נראה מגיע אל הרכב, ולא מלפניו.

הנאשם הרבה להשמיץ את המתלון, טען כי הוא מסוכסך עם כל שכניו וכי פועלים שעבדו אצלו בעבר סירבו

להמשיך לעבוד עבדו.

כן טען, בניגוד להודעתו במשטרה, כי המתלון ידע כי הוא תושב השטחים. לטענתו המתלון נהג להסיע אותו תקופה ארוכה לשטחים. הוא הכחיש את דבריו במשטרה, בהם הודה כי אמר למתלון שהוא מתגורר בכפר קאסם.

12. באשר למעשיו ברכב, טען בחקירה נגדית כי לקח מברג כדי להוציא שבר ממטאטא, ולדבריו בהמשך החזיר את המברג למקום.

הוא טען כי עבד אצל המתלון כחודש לפני האירוע, וכאשר עומת עם דבריו במשטרה לפיהם לא עבד אצלו זמן רב, השיב כי מדובר בעבודה קטנה אשר אינה נחשבת.

הנאשם לא סיפק הסבר מדוע במשטרה טען תחילה כי לא נכנס כלל לרכב המתלון.

כאשר הוצג לו הסרטון, אישר כי הוא נראה בו מגיע אל הרכב בידיים ריקות. בהמשך טען כי הביא מהרכב מסמרים או מברג. משעומת עם כך שאינו נראה מחזיר או מוציא כלים מהרכב, השיב כי אולי רצה להיות בטוח בכלים.

13. **נמצא כי הנאשם שינה את גרסתו שוב ושוב באשר לסיבה לפתיחת הדלת.** תשובותיו תחילה במשטרה כי לא פתח כלל את הרכב, טענתו כי פתח לאחרונה את הרכב בסמוך לשעה 13:00 אף שמהדיסק נלמד כי הוא ניגש אל הרכב בסמוך לשעה 15:00, ובהמשך גרסאותיו כי חיפש דבר מה, כי נטל מסמרים, כי אולי הציק לו משהו בנעל או נפל דבר מה, ועוד, הינן גרסאות משתנות ואינן מהימנות.

אמנם אין חולק על כך כי לא ניתן להבחין במהות מעשיו של הנאשם לאחר שפתח את הדלת, אולם ניכר כי הוא עושה דבר מה בעת שהתכופף והוסתר על ידי הדלת.

הנאשם טען כי הסיבה היחידה האפשרית לפתיחת הדלת הינה לקיחת כלים מהרכב או החזרתם, אף שמת/1 עולה בבירור כי הוא אינו נוטל כלים בידיו ואינו מחזירם.

העובדה כי הנאשם מנסה לפתוח את ארבע דלתות הרכב ולבסוף פותח את הדלת היחידה שלא ננעלה, מתיישבת עם עדות המתלון לפיה הייתה באותו יום תקלה בנעילת הרכב, ואינה מתיישבת עם גרסת הנאשם כי המתלון פתח עבדו את הרכב, שכן אזי היו נפתחות כל הדלתות בעת הפתיחה האוטומטית.

גם העובדה כי הנאשם נראה צועד לאחר עזיבת הרכב לכיוון המנוגד לכיוון הבית, בו לטענתו עבד, מתיישבת עם המסקנה כי גנב כסף וארנק מהרכב, ואינה מתיישבת עם טענתו כי חזר אל מקום העבודה.

אף הכחשת גרסתו במשטרה לפיה אמר למתלון כי הוא מתגורר בכפר קאסם לא קיבלה כל הסבר, כאשר

גרסתו במשטרה מחזקת את גרסת המתלון בעניין זה ועולה איתה בקנה אחד.

14. נוסף על מתן האמון בעדות המתלון, ואי מתן האמון בגרסאות הנאשם, הרי שלא ניתן להתעלם מכך שהמתלון לא התבקש להציג חלקים נוספים בסרטון אשר יכולים היו לחזק את טענת הנאשם, לפיה נכנס אל הרכב ופתח את דלתותיו ביום האירוע מספר פעמים, וכי נסע בבוקר האירוע עם המתלון, טענה אותה הכחיש המתלון.

כך גם לא הובאה לעדות השכנה בכל הנוגע לטענות הנאשם באשר לעבודתו אצלה, ולא הובאה כל ראיה לחיזוק גרסת הנאשם כי עבד אצל המתלון משך 18 שנים, אף שלטענתו עבד לצד פועלים נוספים, אשר לפחות לאחד מהם אישור עבודה בארץ.

15. באשר לטענה כי הראיות הינן נסיבתיות, הרי שהמתלון תיאר השתלשלות ישירה במסגרתה בסמוך לאחר שנתן לנאשם 100 ₪, הוא החזיר את הארנק אל הרכב, ובהמשך נכנס אל המשרד, ואז יצא על מנת לתדלק את הרכב וגילה כי ארנקו חסר.

האפשרות כי אדם אחר ניגש בפרק זמן זה אל הרכב והוציא ממנו את הארנק, אינה מתיישבת עם הראיות שהוצגו. דומה כי על מנת לנסות לבסס טענה שכזו, היה על ההגנה לכל הפחות לבקש לצפות במלוא האירועים אשר תועדו לאורך אותו יום. העובדה כי ההגנה לא עשתה כן, מלמדת כי אין בטענה זו ממש.

לפיכך, כניסתו של הנאשם אל הרכב, אשר כמפורט לעיל ההסבר שניתן לה, אינו אמין, מתיישבת היטב עם המסקנה כי הוא שנטל את הארנק. חרף מתן האמון בעדויות המאשימה, והסקת המסקנות באופן התואם את כתב האישום, הרי שהמתלון לא העיד אודות סכום הכסף שנגנב ממנו ואודות גניבת תעודת הזהות. יצוין בעניין זה, כי מת/4 עולה כי כאשר נתפס הנאשם, היו עליו 520 ₪ במזומן בלבד. לפיכך, אני מוצאת כי הנאשם גנב את ארנקו של המתלון, אשר הכיל סכום כסף לא ידוע וכרטיסים.

16. נוכח המפורט לעיל, אני מוצאת כי המאשימה הוכיחה מעבר לספק סביר את המיוחס לנאשם, למעט באשר לסכום הכסף שנגנב ותעודת הזהות, ולפיכך מורשע הנאשם בכל העבירות המיוחסות לו.

ניתנה היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 מאי 2015, במעמד הצדדים